

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קנ"ב ע"א

פרשת בהעלותך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כך במדבר סיני בשנה השנית, לאתקנא להו לדרי דרין.

תרגום לעברית

ועוד, שקול זמרה לא כל כך נקשר בו, וקול צריה שלא יפגם, אלא צריה להתחזק, שְהַרִי במקום הדין הקשה עומד, ולא בחלשה. ומשום זה צריה שלא יפגם אותו מקום שהוא קשור בו, שהוא דין הקשה, ולא החלש, ועל זה לא צריה להראות חלשה כלל בכל הצדדים. אשרי האיש שמשתדל בתורה וידע דרכי הקדוש ברוך הוא ולא סוטה לימין ולשמאל, שכתוב (הושע יד) כי ישרים דרכי ה'. וידבר ה' אל משה במדבר סיני וגו'. אמר רבי אבא, מה הטעם הזהירם כאן על פסח, והרי נתבאר להם במצרים? אלא בשנה השנית זה היה, שחשבו ישראל שפסח זה הוא רק במצרים, וכיון שעשו אותו פעם אחת במצרים, חשבו שלא צריה יותר. בא הקדוש ברוך הוא והזהירם עליו, שלא יחשבו שעבר זמנו במצרים ולא יצטרכו. בגלל זה במדבר סיני בשנה השנית, להתקין להם לדורי דורות.

וְאִףּ עַל גַּב דְּהָא אֲזַהֵר לְהוּ בְּמִצְרִים, הַשְׁתָּא פְּקִיד לֹון זְמַנָּא אַחְרָא, בְּהָהוּא אֲתֵר דְּכָל פְּקוּדִין דְּאוּרִייתָא בִּיה אֲתִיְהִיבוּ. וְעַל דָּא בִּשְׁנָה הַשְּׁנִית. מֵאי בִּשְׁנָה הַשְּׁנִית בְּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן. אֲלֵא רָזָא עֲלָאָה הִיא, חֵד שְׁנָה. וְחֵד חֹדֶשׁ. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. חֹדֶשׁ: דָּא סִיְהָרָא. שְׁנָה: דָּא שְׁמַשָּׁא, דְּנִהִיר לְסִיְהָרָא. וְכִדִּין הָהּ בְּזְמַנָּא דְּכָל פְּקוּדִין דְּאוּרִייתָא אֲתַמְסְרוּ בִּיה.

תרגום לעברית

וְאִףּ עַל גַּב שְׁהִזְהִירָם בְּמִצְרִים, עֲכָשׁוּ צִוָּה לָהֶם פַּעַם אַחֲרַת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שָׁבוּ נִתְּנוּ כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה. וְעַל כֵּךְ בִּשְׁנָה הַשְּׁנִית. מַה זֶה בִּשְׁנָה הַשְּׁנִית בְּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן? אֲלֵא סוּד עֲלִיּוֹן הוּא שְׁנָה אַחַת וְחֹדֶשׁ אֶחָד. מַה בֵּין זֶה לָזֶה? חֹדֶשׁ זֶה הִלְבְּנָה. שְׁנָה זֶה הַשְּׁמַשׁ, שְׁמַאִיר לְהִלְבְּנָה. וְאִזּוּ הִיָּה בְּזִמְנֵן שְׁכָל הַמִּצְוֹת נִמְסְרוּ בּוּ.

טקסט הזוהר

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְוִי לְהָהוּא בֵּר נָשׁ דְּאָמַר, דְּהָא אוּרִייתָא אֲתָא לְאַחֲזָאָה סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמַלְיִן דְּהִדְיוּטִי. דָּאִי הָכִי, אֲפִילוּ בְּזְמַנָּא דָּא, אֲנִן יְכַלִּין לְמַעַבְדַּ אוּרִייתָא, בְּמַלְיִן דְּהִדְיוּטִי, וּבִשְׁבָּחָא יִתִּיר מִכְּלָהּ. אִי לְאַחֲזָאָה מְלָה דְּעֵלְמָא, אֲפִילוּ אֵינוֹן קַפְסִירִי דְּעֵלְמָא, אִית בִּינְיָהּ מַלְיִן עֲלָאִין יִתִּיר. אִי הָכִי גִזִּיל אֲבַתְרִיָּהּ, וְנַעֲבִיד מִנְיָהּ אוּרִייתָא, כְּהָאֵי גִוּוּנָא. אֲלֵא כָּל מַלְיִן דְּאוּרִייתָא, מַלְיִן עֲלָאִין אֵינוֹן, וְרִזִּין עֲלָאִין.

תרגום לעברית

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, אוֹי לְאוֹתוֹ אִישׁ שְׁאָמַר שְׁתוּרָה זֶה בָּאָה לְהִרְאוֹת סְפוּרִים בְּעֵלְמָא וּדְבָרֵי הִדְיוּטוֹת. שְׁאֵם כֵּךְ, אֲפִילוּ בְּזִמְנֵן זֶה אֲנִי יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת תּוֹרָה בְּדְבָרֵי הִדְיוּטוֹת, וּבִשְׁבָּח יוֹתֵר מִכָּלֶם. אִם לְהִרְאוֹת דְּבַר הָעוֹלָם, אֲפִילוּ אוֹתָם סוּפְרִים בְּעוֹלָם יֵשׁ בִּינְיָהּ דְּבָרִים יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים. אִם כֵּךְ, גִּלְף אַחֲרֵיהֶם וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה כְּמוֹ זֶה. אֲלֵא כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים הֵם וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים.

תא חזי, עֲלֵמָא עֲלָאָה וְעֲלֵמָא תַּתָּאָה בְּחַד מִתְקָלָא אֲתִקְלוּ. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מִלְּאָכִי עֲלֵאִי לְעִילָא. מִלְּאָכִי עֲלֵאִי כְּתִיב בְּהוּ, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מִלְּאָכִיו רוּחוֹת. (האי באתר עלאה) בְּשַׁעְתָּא דְּנַחְתִּין לְתַתָּא (אף על גב דנחתין), מִתְלַבְּשִׁי בְּלְבוּשָׁא דְהָאִי עֲלֵמָא. וְאִי לָאו מִתְלַבְּשִׁי בְּלְבוּשָׁא כְּגוֹנוֹנָא דְהָאִי עֲלֵמָא, לָא יִכְלִין לְמִיקָם בְּהָאִי עֲלֵמָא, וְלָא סָבִיל לִזְנוֹן עֲלֵמָא. וְאִי בְּמִלְּאָכִי כְּ, אורִייתָא דְכָרָא לְהוּ, וּבְרָא עֲלֵמִין כְּלָהוּ, וְקִימִין בְּגִינָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כִּיּוֹן דְּנַחְתָּת לְהָאִי עֲלֵמָא, אִי לָאו דְּמִתְלַבְּשָׁא בְּהָאִי לְבוּשִׁין דְהָאִי עֲלֵמָא, לָא יִכְלִיל עֲלֵמָא לְמַסְבֵּל.

תרגום לעברית

בא ראה, עולם עליון ועולם תחתון במשקל אחד נשקלו. ישראל למטה - מלאכים עליונים למעלה. במלאכים העליונים כתוב, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מִלְּאָכִיו רוּחוֹת. (זה במקום עליון) בְּשַׁעְתָּא שְׁיורְדִים לְמִטָּה (אף על גב שיורדים), מִתְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם לֹא יִתְלַבְּשׁוּ בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹכְלוּ לַעֲמֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם לֹא יִסְבֵּל אוֹתָם. וְאִם בְּמִלְּאָכִים כְּ, הַתּוֹרָה שֶׁבְּרָאָה אוֹתָם וּבְרָאָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעוֹמְדִים בְּגִלְגָּלָה עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה, כִּיּוֹן שְׁיורְדָה לְעוֹלָם הַזֶּה, אִם לֹא תִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹכֵל הָעוֹלָם לְסַבֵּל.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא הָאִי סְפוּר דְּאוֹרִייתָא, לְבוּשָׁא דְּאוֹרִייתָא. אִיהוּ. מֵאֵן דְּחָשִׁיב דְּהָהוּא לְבוּשָׁא אִיהוּ אוֹרִייתָא מִמֶּשׁ, וְלָא מְלָה אַחֲרָא, תִּיפַח רוּחִיהּ, וְלָא יָהּ לִיהּ חוּלְקָא בְּעֲלֵמָא דְאֵתִי. בְּגִין כְּ כֹה אָמַר דָּוִד, (תהלים קיט) גִּל עֵינִי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. מֶה דְּתַחוֹת לְבוּשָׁא דְּאוֹרִייתָא.

ועל זה ספור זה של התורה, לבוש התורה הוא. מי שחושב שאותו לבוש היא התורה ממש ולא דבר אחר - תפח רוחו, ולא יהיה לו חלק לעולם הבא. בגלל זה אמר דוד, (שם קיט) גל עיני ואפיטה נפלאות מתורתך. מה שתחת לבוש התורה.

טקסט הזהיר

תא חזי, אית לבושא דאתחזי לכלא, ואינון טפשיין כד חמאן לבר נש בלבושא דאתחזי לון שפירא, לא מסתכלין יתיר. חשיבו דההוא לבושא, גופא, וחשבו דגופא, נשמטא.

תרגום לעברית

בא ראה, יש לבוש שנגראה לכל, ואותם הטפשים כשרואים לבוש על פן אדם שנגראה יפה, לא מסתכלים יותר. חושבים שאותו לבוש הוא הגוף, וחושבים שהגוף היא הנשמה.

טקסט הזהיר

כחאי גוונא אורייתא, אית לה גופא, ואינון פקודי אורייתא, דאקרון גופי תורה. האי גופא מתלבשא בלבושין, דאינון ספורין דחאי עלמא. טפשיין דעלמא, לא מסתכלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא ידעי יתיר, ולא מסתכלי במה דאיהו תחות ההוא לבושא. אינון דיידעין יתיר, לא מסתכלן בלבושא, אלא בגופא, דאיהו תחות ההוא לבושא. חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמטא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש. (ולעלמא) ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמטא דנשמטא דאורייתא.

תרגום לעברית

כמו זה התורה יש לה גוף, והם מצוות התורה שנקראים גופי תורה. גוף זה מתלבש בלבושים, שהם ספורי העולם הזה. טפשי העולם לא מסתכלים, רק באותו לבוש, שהוא ספור התורה, ולא יודעים יותר, ולא מסתכלים במה שתחת אותו לבוש. אותם

שְׂיֹדְעִים יוֹתֵר לֹא מִסְתַּכְּלִים בְּלְבוּשׁ, אֲלָא בַּגּוֹף שֶׁהוּא תַּחַת אוֹתוֹ לְבוּשׁ. הַחֲכָמִים עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵם עֲמָדוֹ בְּהַר סִינַי, לֹא מִסְתַּכְּלִים אֲלָא רַק בַּנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא עֶקֶר הַכֹּל, תוֹרָה מִמֶּשׁ. (ולעולם) וְלַעֲתִיד לְבֹא עֲתִידִים לְהִסְתַּכֵּל בַּנִּשְׁמָה שֶׁל נִשְׁמַת הַתּוֹרָה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, הָכִי נָמִי לְעֵילָא, אֵית לְבוּשָׁא, וְגוּפָא, וְנִשְׁמָתָא, וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא. שְׂמִיָּא וְחִילִיָּהוֹן. אֵלִין אֵינּוֹן לְבוּשָׁא. וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, דָּא גּוּפָא, דְּמִקְבְּלָא לְנִשְׁמָתָא, דְּאִיהִי תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא אִיהוּ גּוּפָא לְנִשְׁמָתָא. נִשְׁמָתָא דְּאִמְרָן דָּא תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אורֵייתָא מִמֶּשׁ. וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא, דָּא אִיהוּ עֲתִיקָא קֳדִישָׁא. וְכָלָא אֶחָיד דָּא בְּדָא.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כֹּה גַם לְמַעַלָּה יֵשׁ לְבוּשׁ, וְגוּף, וְנִשְׁמָה, וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָה. הַשְּׂמִים וְחִילוּתֵיהֶם אֵלֶּה אוֹתָם לְבוּשִׁים, וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל זֶה הַגּוּף שֶׁמִּקְבֵּל אֶת הַנִּשְׁמָה שֶׁהִיא תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן הִיא גּוּף לְנִשְׁמָה. נִשְׁמָה שֶׁאִמְרָנוּ זֶה תַפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא תוֹרָה מִמֶּשׁ. וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָה זֶהוּ הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְהַכֹּל אַחֲזוּ זֶה בְּזֶה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

ווי לְאֵינּוֹן חִיִּיבִיָּא, דְּאִמְרֵי דְּאורֵייתָא לָאו אִיהִי אֲלָא סְפוּרָא בְּעֵלְמָא, וְאֵינּוֹן מִסְתַּכְּלִי בְּלְבוּשָׁא דָּא וְלֹא יִתִּיר. זַכָּאִין אֵינּוֹן צְדִיקֵיָּא, דְּמִסְתַּכְּלִי בְּאורֵייתָא כְּדָקָא יָאוּת. חֲמִרָא לָא יְתִיב אֲלָא בְּקִנְקֹן. כֹּה אורֵייתָא לָא יְתִיב אֲלָא בְּלְבוּשָׁא דָּא. וְעַל דָּא לָא בְּעִי לְאִסְתַּכְּלָא, אֲלָא בְּמָה דְּאִית תַּחֲוֹת לְבוּשָׁא. וְעַל דָּא כָּל אֵינּוֹן מְלִין, וְכָל אֵינּוֹן סְפוּרִין,

לבושין אינון. (במדבר ט) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ מֵאִי וַיַּעֲשׂוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאֵתְמַר, כָּל מֵאֵן דְּאַחֲזִי עוֹבְדָא לְתַתָּא כְּדָקָא יָאוּת, כְּאִילוּ עֶבֶד לִיה לְעִילָא. דְּהָא בְּגִינְיָה אֲתַעֵר הֵהוּא מְלָה, כְּבִיכּוּל, כְּאִילוּ הוּא עֶבֶד לִיה, וְהָא אֲתַמַּר.

תרגום לעברית

אוי לאותם רשעים שאומרים שהתורה היא רק ספור בעלמא, והם מסתכלים בלבוש זה ולא יותר. אשרי הצדיקים שמסתכלים בתורה כראוי. זין אינו יושב, רק בקנקן. כך התורה אינה יושבת אלא בלבוש זה, ועל כך לא צריך להסתכל אלא במה שיש תחת הלבוש. ועל כך כל הדברים הללו וכל הספורים הללו הם לבושים. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ. מה זה וַיַּעֲשׂוּ? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָרִי נִתְבָּאָר, כָּל מִי שְׁמַרְאָה מַעֲשֵׂה לְמִטָּה כְּרָאוּי, כְּאִילוּ עֲשָׂאוּ לְמַעְלָה, שְׁהָרִי בְּגָלְלוּ הִתְעוֹרֵר דְּבַר זֶה, כְּבִיכּוּל, כְּאִילוּ הוּא עֲשָׂאוּ, וְהָרִי נִתְבָּאָר. אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא וְגו'. אִישׁ אִישׁ - שְׁתֵּי פְעָמִים, לְמָה? אֵלָּא אִישׁ שֶׁהוּא אִישׁ וְרָאוּי לְקַבֵּל נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה, וְהוּא פָּגַם עֲצָמוֹ שְׁלֵא שׁוֹרָה עָלָיו שְׂכִינָה (תחלה) (נשמה) עֲלִיוֹנָה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהוּא גֵרָם וְהוּא טָמֵא אֶת עֲצָמוֹ. וְעַל זֶה אִישׁ אִישׁ. אִישׁ שְׁרָאוּי לְהִיּוֹת אִישׁ, וְהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ שְׁלֵא תִשְׁרָה עָלָיו קִדְשָׁה שֶׁל מַעְלָה. אוּ בְדֶרֶךְ רְחוּקָה - זֶהוּ אֶחָד מֵעֲשָׂרָה שֶׁהֵם נְקוּדִים בְּתוֹרָה, וְכֻלָּם בָּאִים לְהִרְאוֹת דְּבַר. מָה זֶה בְּדֶרֶךְ רְחוּקָה? מִשּׁוּם שֶׁאֵדָם שֶׁהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ, מְטַמֵּאִים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה. כִּיּוֹן שְׁמִטְמֵאִים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה, הִרְיָהוּ בְּדֶרֶךְ רְחוּקָה. מֵאוֹתוֹ מְקוֹם וְדֶרֶךְ שְׁזַרַע יִשְׂרָאֵל אַחוּזִים בּוֹ, הָרִי בְּדֶרֶךְ רְחוּקָה אַחוּז, שֶׁהִתְרַחַק (מלהתקרב) לְקֶרֶב אֲלֵיכֶם וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּכֶם כְּמוֹ שֶׁאַתֶּם מִתְקַשְּׂרִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

